

Lelkész Úr! Itt is imádkoznak nyelveken?

Gitta

egy tündéri nyugdíjas hölggy. Néhány évvel ezelőtt letérek egyik nagy krízisben ment át, és nagyon maga alatt volt. Ekkor szőlő-totta meg őt az egyik karizmatikus kiségyház tagja, és vezette el a gyülekezetébe.

Gitta, aki azelőtt nem érdeklődött igazán Isten iránt, ártalmatlanul fedezte fel a Mindenható, és az első szeretet boldogsága segített neki alete mélypontjából kikerülni. Máj kárel 3 éve járt ebbe a kázzásásgbe, amikor az egyik nap, pénteken, hittársával házra házra járva végezték a missziómunkát. Gitta máj tőbbszőr gondolta, hogy já lenne a Bibliában elmélyedni, mert azt vette észre, hogy egy idő után mindig csak ugyanazokat a témákat ismételtetik az istentiszteleteken, gyakorlatilag nem fejlődnek. Most ezt a gondolatát ki is fejezte hittársának:

- Olyan já lenne valamilyen bibliai szemináriumon, tanfolyamon részt venni - szőlő -, úgy szeretnék többet tudni a Biblia igazságairól!

Ezt a vágyát a lánya is ismerte. Őgy aztán, amikor kávetkező hétfőn a munkából járt a Deák téren állított a hármasszóra, és az egyik padon meglátta a Lowell Hargreaves kötetnyai prófétiasorozatát hirdető szórólappot, azt gondolta: "Ezt elviszem anyunak. Neki való." (A meghá-vakat egyébként ezen a területen nem osztottuk.)

Gitta úgy érezte, az ősr meghallgatta ká-vánságát, és ezért káldte ilyen gyorsan a meghá-vát. Boldogan járt héről hère a szemináriumra, és több olyan dolgot fedezett fel, amit kis kázzásásgkben máshogy tanítottak. De látthatólag azonnal megértette, melyik tanítás az igaz. Egyszer odajárt hozzáim és megkérdezte:

- Miért nem szertétek be az egész várost a szórólappal? Ezt mindenkinek hallani kellene!

Májkor, amikor beszélgettünk, feltette a kérdést:

- Ti is imádkoztok nyelveken? Leírtam a kórdóst a lelkeseknek, de még nem válaszolt.

Megnyugtattam, hogy hamarosan választ kap, de elszorult a szívem. Visszaemlékeztem, hogy tavaly, a Prater utcai gyülekezetben tartott sorozaton kórt asszony is járta ugyanebből az egyházból, ahonnan Gitta jött. Elfogadták az igazságot, és meg akartak keresztelkedni. Az utolsó pillanatban visszaléptek, mert hiányzott nekik a nyelveken szájszót és a "Ézsaiás gyűlések" című (TV-n keresztül is gyűlést) tanak).

Eljött a választás napja. Lowell elég hosszan kifejtette a kórdóst, én meg fordítva kázzban csak fél szemmel mertem Gittára nézni. Vajon, mi lesz a reakciója?

Á Maga elég nőtt, elkomorodott az arca. Ő sem nőtt nyelvtanra, mint korábban szokott.

Amikor végé lett az előadásnak, odamentem Gittához.

- Nos, hogy tetszik a választás? - kérdeztem, félíg-meddig elutasítást várva.

- Nagyon szígyelltem magam, mikor a lelkes Ár mondta, hogy azt sem tudják a nyelveken szájszót, nem átkozzák-e az Istent, pedig azt hiszik, hogy dicsőrik Őt. Lehet, hogy én is ezt tettem? Kérek, drága Istenem, bocsáss meg! - mondta.

- Egyébként pedig nagyon boldog vagyok, hogy megtudtam erről is az igazságot. Tudod, mikor a nyelveken vala imádság estje volt a gyülekezetünkben, direkt mindig elkóstem, mert nem tudtam nyelveken szájni, és zavart a lényem, az értelmetlen zűzavar. De nem akartam kimaradni az imádságból, mert azt mondták, hogy ez Isten igazi dicsőrete. Hánapokba telt, amíg valahogy az agyamban ásszeraktam valami zagyvalókot, hogy hasonlítan hangozzák, ahogy a többiek szótak. Kázzban meg mindig azt kérdeztem magamban: "ÉzUram, hájt hiányzik ez Neked?"

Gitta elfogadta Jézust személyes Megváltójának, és február 27-én boldogan szívetét kátt vele.

Már alig várom a májusban kezdődő öjpesti sorozatot!
Olyan jó az ös, hogy megjutalmazza a munkánkat ilyen feledhetetlen csodákkal!

Á

Rajki Ilona